

Jeg tror, at ogsaa dette er af den Slags Ting, som, naar man kommer til at se Sagen rent praktisk, vil møde en meget alvorlig Modstand. Om man end i sin Tid har havt den Tanke at ville begunstige Kjøbstæderne noget i denne Henseende, fordi man ikke ad anden Vej tog Hensyn til dem, holder jeg mig dog overbevist om, at Valget af Kjøbstæderne som Valgsteder i de allerfleste Tilfælde — maaske med Undtagelse af Grenaa paa Grund af Valgkredsens langagtige Skikkelse — vil medføre de fleste Fordele ikke alene for Valgenes Afholdelse, men ogsaa for de ærede Vælgere selv. Det er meget let paa Kortet at betegne en eller anden Kro, — thi ved en saadan maa det dog være, at Valget foregaar, — som et passende Valgsted; men naar man overveier Sagen ret, vil man som oftest finde, at der ikke blot opstaar Vanskeligheder med Hensyn til at faae passende Lokaler, men at ogsaa navnlig de Herrer Landmænd ville komme til at føle sig overordentlig generede ved Samnet af Lokaler til dem selv og til deres Kjøretøier. Jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at det i de allerfleste Tilfælde vil vise sig at være det eneste Forstandige at beholde Kjøbstæderne som Valgsteder, hvorved det naturligvis ikke er udelukket, at der i enkelte Kredse paa Grund af store Veilængder kan være Grund til en anden Ordning. Derhos maa det heller ikke glemmes, at ikke alene Jernbanerne, men ogsaa Landeveiene i Reglen føre til Byerne. Naar man taler om 7 eller 8 Mil, er dette ganske vist en lang Vej, men en Vej paa 7 eller 8 Mil til Kjøbstaden vil dog som oftest være langt bekvemmere end en Vej, der vel er et Par Mil kortere, men som til Gjengjæld er lettere. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holslein-Ledreborg) var meget forundret, ja næsten noget bitter, fordi hans Valgkreds var bleven noget adspaltet, men det ærede Medlem maa huske paa, at man i et Amt, hvor man skal have en hel ny Valgkreds — og dette er jo netop foreslaaet med Hensyn til Kjøbenhavns Amt — ikke kan nydes med smaa Omdelinger. Som Følge deraf maa det mere eller mindre gaa ud over de bestaaende Kredse, og det kan næsten ikke undgaa, at en eller anden Kreds bliver berøvet en Del, ja endog en betydelig Del af sit tidligere Opland; jeg tror ikke, det vil være det ærede Medlem muligt at undgaa dette. Naturligvis er det muligt at undgaa det med Hensyn til en Kreds ved at splitte en anden Kreds ad, men da i det foreliggende Tilfælde Blaesborgkredsen er den, der ligger længst borte, er det naturligt, at det bliver den, over hvilken det kommer til at gaa ud. Jeg

tør i alt Fald paaftaa, at det alene er den Slags Hensyn, som have medført, at det er kommet til netop at gaa ud over den paagjældende Kreds. — Det ærede Medlem tilligemed flere andre ærede Talere have ment, at det var et politisk Træk af Regjeringen, at den forelagde dette Lovforslag (S. A. Hansen: Hør!). Jeg kan ikke have Noget imod og kan ikke forhindre, at ærede Medlemmer høre det ærede Medlems „Hør“, men jeg tror at have Ret til at forlange, at man ogsaa skal høre mig, naar jeg fralægger Regjeringen ethvertformhelt politisk Hensyn i den Retning. Det eneste Hensyn for os har været at skabe en Tilstand, der er forsvarelig og forenelig med Grundlovens § 32. Dernæst behøver man ikke at være meget forudseende eller skarpsænde for at se, at disse nye Kredse paa ingen mulig Maade med nogen Sikkerhed kunne siges at være regeringsvenlige. Jeg tør saaledes indstaa det ærede Medlem for, at den ene af Kjøbenhavns to Valgkredse vil komme til at høre til det Parti, hvortil han hører. (S. A. Hansen: Nei!) Det tror jeg er temmelig afgjort, og jeg kan som sagt ikke se, at man med nogenformhelt Berettigelse kan betragte dette som en Partisag. Det er en almindelig Sag, som angaar samtlige Landets Borgere, idet den, som sagt, har en væsentlig Betydning overfor den almindelige Valgrets Indflydelse. Jeg tror ikke, det er muligt for noget Menneſke at sige, hvilke Repræsentanter der vil blive sendt til dette Thing fra disse Kredse. Jeg for mit personlige Vedkommende er temmelig overbevist om, at Forandringen snarere vil være til de Herrer's Fordel end til deres Skade; i alt Fald vil den maaske meget let føre til, at der kan komme Repræsentanter herind, som i deres Betragtninger ikke stemme med Nogen af os, men som dog nærmest kunne staa paa de Herrer's Side.

Holslein-Ledreborg. Jeg skal ikke negte, jeg kan ikke kan ikke se det i Grundloven, som de Herrer kunne se, og da de Herrer ikke have anført andre Argumenter derfor, end at den ærede Minister sagde, at han ikke kunde se Andet, end at det laa deri, og ikke kunde forsvare at handle anderledes, end han gjorde, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds sagde, at det var soleklart, at det laa deri, men der ingen Argumenter er kommet fra de Herrer, saa antager jeg, at Enhver kan blive ved sin Mening. Saa Meget kunne vi vel enes om, at, naar der i § 32 kun siges, hvor stort Antallet skal være — thi Andet siges der ikke paa nogen Maade —